

Sarmalında Duyguların

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Temmuz 2015

Damıtılmış süzgün ruhlardı,
Yansıyan varlıkların teamülündeki
O gizil imgeler.
Tedirgin dokunuşlarla hâsıl olan
O ürkünç kabadayılar:
Gölgelerin sefilliğinde
Dem vuran aşktan.

Büyücüler peyda oldu bir bir,
Köşe başında o tedirgin suretleri ile.
Belirsiz bir kımıltıyla
Kudurmuş öfkeden;
Cengâver ve donanımlı
Mutlak sahipleri evrenin.

Sarmalında duyguların
Sanrısı sürerken duyumların
Ve mihenk taşı
Kırık ömürlerin.
Kımıl kımıldı iç telaş
Bağnaz ve yoz küflü geceler
Seğirtirken bilinmezlikte.

İndirgenmiş nice safsata;
Öze doğru ve aşka meyilli
Yalın tezahürü yeni yetme sevdaların.
Sıradan bir kimlikle
Nöbette, aralıksız ve suretsiz
Yanılgılarla devinirken biteviye.

İstem dışı ne çok tortu
Çöreklenmiş de en derine
Kir pas üstü başı vicdan
Denen muğlâk dürtünün
Hele ki eğrelti düşler nasıl da gizli

Her milimetre karenin
O edilgen suretinde.

Kurak, bakir ölller
Kimsesizliđin beyanatı iken,
Bilincinde ölümün hem de
Hiç olmadığı kadar.
Yok olmaks nice ikilem
Satır başı onca imge fısıldarken
Kara gölgelerde.
Belki de küf tutmuş odalarında
Sakil ruhların
Hep olmadı mı sadık Yaradan'ına
En çok seven mümin.

Sona mı geldik ey gönül,
Hadi durma, söyle
Nice düşlemsel uzantısı ile
Atlarken o boyutlardan
Bil ki sonu değil henüz hikâyenin
Yaftalansa da sevi dili.